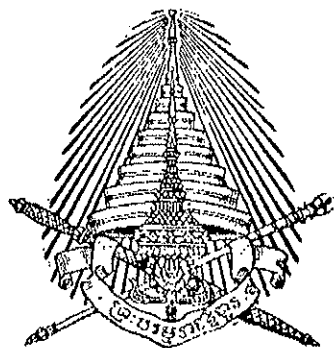

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๑๐

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยระเบียบการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ระหว่างสยามและเบลเยียม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕)
อาทิตย์ ทิพอาภา
เจ้าพระยาอมราช
พล. อ. เจ้าพระยาพิชัยเนตรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรกำหนดระเบียบการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามอนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสยามและเบลเยียมซึ่งลงนามกัน ณ กรุงเทพร เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสยามและเบลเยียม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วสืบไป เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ระเบียบการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสยามและเบลเยียมนั้น ให้เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสยามและเบลเยียมต่อท้ายพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

(คำแปล)

อนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่าง

สยาม และเบลเยียม

สมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งสยาม และสมเด็จพระมหา
กษัตริย์แห่งชาวเบลเยียม มีพระราชประสงค์ร่วมพระราช
หฤทัยกันอันจะตกลงทำอนุสัญญาเพื่อกำหนดระเบียบการ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนในบรรดาผู้ต้องหา จำเลยหรือผู้ต้องคำ
พิพากษาความผิดอาญาจึงได้ทรงแต่งตั้งผู้มีอำนาจเต็ม คือ

ฝ่ายสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งสยามนั้น

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง

ประเทศ

ฝ่ายสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งชาวเบลเยมนั้น

มองซีเออร์ มาร์เชล โปแลง อุปทูตเบลเยียม ณ กรุงเทพ ฯ

ผู้ซึ่ง เมื่อได้สำเนียงส้อมอบอำนาจให้ตรวจดูซึ่งกันและ
กัน และเห็นว่าเป็นอันถูกต้องตามแบบอย่างดีแล้ว ได้
ตกลงกันทำอนุสัญญาเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

รัฐบาลสยามและรัฐบาลเบลเยียมรับสัญญาว่าต่างฝ่าย
ต่างจะส่งตัวบรรดาผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ต้องคำพิพากษา

ความผิดอาญา ซึ่งได้กระทำในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง
เว้นแต่คนชาติของตน ให้แก่กันและกัน ตามพฤติการณ์
และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

ส่วนความผิดอาญา ซึ่งได้กระทำภายนอกอาณาเขตต์
แห่งรัฐที่ทำคำขอ ถือว่าเป็นกรณีที่จะขอให้ส่งตัวข้ามแดน
ได้ด้วย ถ้าหากว่ากฎหมายแห่งรัฐที่ได้รับคำขอยอมให้ฟ้อง
คดีอาญาได้สำหรับความผิดอย่างเดียวกัน ซึ่งได้กระทำภาย
นอกอาณาเขตต์ของตน

ข้อ ๒

ความผิดอาญา (หนักกว่าลหุโทษ) ซึ่งจะส่งตัวผู้ร้าย
ข้ามแดนให้แก่กันได้แก่ คือ

(๑) ความผิดฐานฆ่าคนตายด้วยความพยายามมาต
หมาย ฐานวางยาพิษ ฐานฆ่าบิดามารดาตาย ฐานฆ่าทารก
ตาย ฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา

(๒) ความผิดฐานประทุษร้ายแก่ร่างกายซึ่งได้กระทำ
โดยจงใจด้วยความพยายามมาตหมาย หรือทำให้เกิดบ้วยเจ็บ
ซึ่งอาจเห็นได้ว่าจะรักษาให้หายขาดไม่ได้ หรือทำให้ไม่
สามารถประกอบกรงานเฉพาะตัวได้อีกต่อไป หรือทำให้
ไขว่คว้าส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งร่างกายไม่ได้อย่างเด็ดขาด

หรือทำให้เสียอวัยวะอย่างสาหัส หรือทำให้ถึงแก่ความตาย โดยไม่มีเจตนาจะให้ตาย

(๓) ความผิดฐานวางยาต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้ถึงแก่ความตาย หรือทำให้อนามัยเสียไปอย่างร้ายแรงได้ ทั้งนี้โดยจงใจและมีความผิด แต่ไม่มีเจตนาจะให้ตาย

(๔) ความผิดฐานรีดลูก

(๕) ความผิดฐานข่มขืนทำชำเรา ความผิดฐานกระทำอนาจารโดยใช้อำนาจด้วยกำลังกาย ความผิดฐานกระทำอนาจารโดยมิได้ใช้อำนาจด้วยกำลังกายหรือขู่เข็ญ ซึ่งกระทำต่อร่างกาย หรือโดยอาศัยร่างกายของผู้เยาว์เพศหนึ่งเพศใด ซึ่งยังไม่ถึงชัคอายุที่จะให้ความยินยอมตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศแต่ละฝ่ายได้ ความผิดฐานกระทำอนาจารโดยมิได้ใช้อำนาจด้วยกำลังกาย หรือขู่เข็ญ ซึ่งผู้บุพการีกระทำต่อร่างกาย หรือโดยอาศัยร่างกายของผู้เยาว์ซึ่งถึงชัคอายุที่จะให้ความยินยอมตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศแต่ละฝ่ายได้แล้ว แต่ยังมีได้พ้นจากภาวะผู้เยาว์โดยการสมรส ความผิดฐานค้าหรือจัดหาหญิงหรือเด็กเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ความผิดฐานกักขังโดยขึ้นใจบุคคลใด ๆ ไว้ในเรือนโรงอนาจาร หรือนั่งคับบุคคลบรรลุนิติภาวะแล้ว เพื่อการอนาจาร

- (๖) ความผิดฐานพาผู้เยาว์ไปโดยทุจริต
- (๗) ความผิดฐานพาเด็กไปโดยทุจริต รับเด็กไว้โดยทุจริต กำจัดมิให้เด็กปรากฏ สับเปลี่ยนตัวเด็ก หรือทำให้เด็กปรากฏเป็นว่าเกิดแต่บุคคล ซึ่งมีใช้บิดามารดา
- (๘) ความผิดฐานทอดทิ้ง หรือละทิ้งเด็ก
- (๙) ความผิดฐานเป็นสื่อโจรผู้ร้าย
- (๑๐) ความผิดฐานลักทรัพย์ ก้นโชก น้อโกง กระทำทุจริตต่อความไว้วางใจ หลอกลวง
- (๑๑) ความผิดฐานขู่เข็ญว่าจะประทุษร้ายแก่ร่างกาย หรือทรัพย์สิน เมื่อความผิดนั้นต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกชั่วนานหนัก หรือคุมขังเด็ดเดี่ยว
- (๑๒) ความผิดฐานรับอาสาหรือเสนอจะกระทำความผิดอาญาหมิ่นตโทษ หรือจะเข้าร่วมมือในการกระทำผิดนั้น หรือฐานสนองคำรับอาสาหรือคำเสนอเช่นนั้น
- (๑๓) ความผิดฐานกระทำให้เสื่อมเสียอิสสรภาพ และฐานบุกรุกเข้าไปในเคหสถาน ซึ่งบุคคลเอกชนเป็นผู้กระทำ
- (๑๔) ความผิดฐานปลอมแปลงเงินตรา รวมทั้งการปลอมเงินตรา และแปลงเงินตรา การออกและจำหน่าย

เงินตราปลอมหรือแปลง ตลอดจนการฉ้อโกง ในการเลื้อก
ตัวอย่างสำหรับสอบอัตราเนื้อบริสุทธิ์ และน้ำหนักของ
เงินตรา

(๑๕) ความผิดฐานปลอมหรือแปลงพันธบัตร ธนบัตร
แห่งทบวงการเมือง หรือธนบัตรแห่งธนาคาร หรือหลัก
ทรัพย์แห่งทบวงการเมืองหรือเอกชน ฐานออกหรือจำหน่าย
พันธบัตร ธนบัตรหรือหลักทรัพย์ที่ได้ปลอมหรือแปลงตั้ง
กล่าวแล้ว ฐานปลอมหนังสือหรือโทรเลข และใช้หนังสือ
โทรเลข พันธบัตร ธนบัตร หรือหลักทรัพย์ที่ได้ปลอม
ประดิษฐ์ขึ้น หรือแปลงดังกล่าวแล้ว

(๑๖) ความผิดฐานปลอมหรือแปลงตราประทับ ตราดี
ตราคุณ เครื่องหมายตัวสำหรับการขนส่งบุคคลหรือสิ่งของ
บัตรตราไปรษณีย์หรือบัตรตราอย่างอื่น ซึ่งผิดกติก ฐานใช้
วัตถุที่ปลอมหรือแปลงดังกล่าวแล้ว ฐานใช้ตราประทับ
ตราดี ตราคุณ และเครื่องหมายที่แท้จริงในทางที่เสียหาย
ฐานเอาชื่อของผู้ประพันธ์ หรือเครื่องหมายลักษณะเฉพาะ
ใดๆ ซึ่งผู้ประพันธ์ใช้เป็นเครื่องแสดงสิ่งประพันธ์ของตนไป
ติดศิลปวัตถุ วรรณกรรม หรือดุริยางคกรรมใดๆ โดยจงใจ
ร้าย หรือเจตนาฉ้อโกง ฐานขาย แสดงเพื่อขาย มีไว้ใน

ร้าน หรือนำเข้ามาในอาณาเขตต์เพื่อขาย ซึ่งวัตถุต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว

(๑๗) ความผิดฐานพะยาน และผู้เชี่ยวชาญหรือล่าม เบิกความเท็จ ฐานจัดหาพะยาน ผู้เชี่ยวชาญ หรือล่าม มาเบิกความเท็จ

(๑๘) ความผิดฐานให้คำสาบานเท็จ

(๑๙) ความผิดฐานเจ้าพนักงาน ทะบวงการเมืองใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สิน ยักยอกทรัพย์สิน และฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน ทะบวงการเมือง

(๒๐) ความผิดฐานล้มละลายโดยเจตนาฉ้อโกง และ ฐานกระทำการฉ้อโกงในการล้มละลาย

(๒๑) ความผิดฐานจงใจกีดขวางการจราจรแห่งขบวนรถตามทางรถไฟโดยเอาสิ่งของใด ๆ ไปวางไว้ โดยทำการใด ๆ ให้ร้าย หรือสิ่งที่คำนวณรางคลาดเคลื่อน โดยเอาเหล็ก สลักยึดรางหรือหมุดออกเสีย หรือโดยใช้วิธีอื่นใดที่จะให้ ขบวนรถหยุดหรือตกราง

(๒๒) ความผิดฐานวางเพลิงโดยจงใจ

(๒๓) ความผิดฐานทำลายสิ่งปลูกสร้าง เครื่องกล ใอน้ำ หรือเครื่องโทรเลข ฐานทำลายหรือกระทำให้เสื่อม

เสียแก่ที่ฝังศพ อนุสาวรีย์ ศิลปวัตถุ หลักทรัพย์แห่ง
ทะเบียนการเมืองหรือเอกชน ฐานทำลายหรือกระทำความ
เสียหายแก่อสังหาริมทรัพย์ โดยใช้อำนาจด้วยกำลังกาย
หรือขู่เข็ญ ฐานทำลาย หรือทำความเสียหายแก่สินค้าหรือ
วัตถุสำหรับใช้ในการประดิษฐกรรม โดยจงใจร้ายหรือ
เจตนาฉ้อโกง

(๒๔) ความผิดฐานทำลายและกระทำความพินาศแก่
ผลเก็บเกี่ยว พืชพรรณต้นไม้ หรือไม้ดองต่อ

(๒๕) ความผิดฐานทำลายเครื่องอุปกรณ์ในการเกษตร
กรรม ทำลายหรือวางยาพิษแก่ปศุสัตว์หรือสัตว์อื่น ๆ

(๒๖) ความผิดฐานขัดขวางต่อการดำเนินงานโยธา
สาธารณะ

(๒๗) ความผิดฐานขายเรือละทิ้งเรือค้าขาย หรือเรือ
จับสัตว์น้ำ เว้นแต่กรณีการละทิ้งที่มีบัญญัติไว้ในกฎหมาย
ของประเทศทั้งสอง

(๒๘) ความผิดฐานขายเรือ หรือพนักงานและลูกเรือ
ทำเรือเกยตื้นดิน ทำเรือพินาศหรือทำลายเรือ หรือนายเรือ
พาเรือค้าขายหรือเรือจับสัตว์น้ำไปโดยทุจริต ฐานเอาของ
บรรทุก ของบริโภค หรือเข้าของประจำเรือโยนทิ้งน้ำหรือ

ทำลายเสียทั้งหมด หรือแต่บางส่วนโดยไม่จำเป็น ฐาน
เดินเรือนอกทาง ฐานกู้ยืมเงินโดยเอาตัวเรือหรือสะเบียง
ประจำเรือหรือของประจำเรือเป็นประกันโดยไม่จำเป็นหรือ
จำนำ หรือขายสินค้า หรือสะเบียงอาหาร หรือลงบัญชี
ค่าชำรุดเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายเท็จ ฐานขายเรือโดยมิได้
รับอำนาจพิเศษ เว้นแต่กรณีที่เป็นเรือใช้เดินไม่ได้แล้ว
ฐานลักทรัพย์ในเรือ ฐานปลอมแปลงของบริโภค หรือ
สินค้าในเรือ โดยการเจอปนวัตถุให้โทษ ฐานพนักงาน
และลูกเรือมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งในสามของพนักงานและลูก
เรือทั้งหมด ทำร้ายหรือต่อสู้นายเรือโดยใช้อำนาจด้วย
กำลังกาย และด้วยการประทุษร้าย ฐานขัดคำสั่งด้วยการ
ประทุษร้าย ในเมื่อนายเรือหรือพนักงานเรือได้สั่งเพื่อ
ความสวัสดิภาพแห่งเรือหรือของบรรทุก ฐานสมคบกันทำ
ลายความปลอดภัย เสรีภาพ หรืออำนาจบังคับบัญชาของ
นายเรือ ฐานคนเรือหรือผู้โดยสารยัดเรือ โดยวิธีฉ้อโกง
หรือโดยใช้อำนาจด้วยกำลังกายต่อนายเรือ

(๒๘) ความผิดฐานรับของโจร ที่ได้มาโดยอาศัย
การกระทำผิดอาญาอย่างหนึ่งอย่างใด ดังที่มีบัญญัติไว้ใน
อนุสัญญา

ความผิดค่า ๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ ให้รวมทั้งความผิดฐานสมรู้ร่วมคิดและความผิดฐานพยายามกระทำความผิด เช่นว่านั้นด้วย ในเมื่อความผิดนั้น ๆ เป็นอันต้องโทษตามกฎหมายของประเทศทั้งสอง

ในกรณีการกระทำผิดอาญาทั้งหลายดังกล่าวแล้วนั้น จะส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่กันได้ก็แต่เมื่อกระทำผิดเช่นเดียวกันเป็นอันต้องโทษตามกฎหมายของประเทศที่ได้รับคำขอให้ส่งตัวข้ามแดน

ข้อ ๓

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น จะไม่ส่งให้แก่กัน

๑. ถ้าหากว่า นับแต่เวลากระทำผิดดังกล่าวหา หรือเวลากระทำถึงที่สุดในการฟ้องหรือการพิพากษาลงโทษเป็นต้นมา ตามกฎหมายแห่งประเทศที่ผู้ต้องคดีได้หลบหนีเข้ามาอาศัยอยู่ เป็นอันหมดอายุความที่จะฟ้องหรือลงโทษได้แล้วในขณะที่จะส่งตัวให้ ไปได้

๒. เมื่อคำขอให้ส่งตัว เป็นคำขอสำหรับการกระทำอันเดียวกัน กับที่ผู้ถูกขอตัว ได้ถูกฟ้องและศาลได้ยกฟ้องแล้ว หรือยังกำลังถูกฟ้องอยู่ หรือศาลได้พิจารณาพิพากษาเสร็จไปแล้วในประเทศที่ได้รับคำขอให้ส่งตัวข้ามแดน

ข้อ ๕

ถ้าผู้ที่ถูกขอตัวถูกฟ้อง หรือต้องคำพิพากษาลงโทษในประเทศที่ได้รับคำขอสำหรับความผิดอย่างอื่น นอกจากความผิดที่ถูกขอให้ส่งตัวข้ามแดนแล้ว การส่งตัวข้ามแดนนั้นจะรอไ้จนกว่าจะเสร็จการพิจารณา หรือในกรณีที่ต้องคำพิพากษาลงโทษจนกว่าจะได้รับโทษครบกำหนดแล้วก็ได้

ถึงหากว่าผู้ที่ถูกขอตัวจะได้ถูกฟ้องหรือกักขังอยู่ในประเทศเช่นนั้น เนื่องจากความผูกพันตามสัญญาที่มีต่อเอกชนก็ตาม แม้กระนั้น ก็จะต้องส่งตัวข้ามแดนให้เช่นกัน

ข้อ ๕

การส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนนั้น จะไม่ส่งให้เช่นกัน ถ้าหากว่าประเทศที่ได้รับคำขอเห็นว่า ความผิดที่ขอให้ส่งตัวข้ามแดนนั้น เป็นความผิดทางการเมืองหรือเป็นการกระทำอันเกี่ยวเนื่องกับความผิดเช่นนั้น

คนต่างด้าวที่ได้ตกลงส่งตัวข้ามแดนให้เช่นกันแล้วนั้น จะต้องไม่ถูกฟ้องโดยการพิจารณาต่อหน้าจำเลย หรือถูกลงโทษสำหรับความผิดทางการเมืองใดๆ ซึ่งได้กระทำก่อนที่ถูกส่งตัวข้ามแดน หรือสำหรับการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวเนื่อง

กับความผิดเช่นนั้น หรือสำหรับความผิดอาญาใด ๆ ซึ่งมิได้มีบัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

การกระทำประทุษร้ายแก่ร่างกายของประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ หรือผู้หนึ่งผู้ใดในตระกูลของผู้นั้น หากว่าการกระทำประทุษร้ายนั้นเป็นการฆ่าคนตายโดยเจตนา หรือฆ่าคนตายด้วยความพยายามตามมาบ หรือการวางยาพิษ ก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง หรือเป็นการกระทำอันเกี่ยวเนื่องกับความผิดเช่นนั้น

อย่างไรก็ดี ผู้ที่ถูกส่งตัวข้ามแดนอาจถูกฟ้องหรือลงโทษสำหรับความผิดอย่างอื่น นอกจากความผิดที่ขอให้ส่งตัวข้ามแดนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นร้องขอให้ชำระหรือขอรับโทษของเขา ในกรณีเช่นนั้นจะต้องแจ้งคำขอนั้นไปให้รัฐบาลที่ส่งตัวข้ามแดนทราบ

(๒) ถ้าผู้นั้นมิได้ออกไปจากประเทศที่ตนถูกส่งตัวให้ไป ภายในเดือนที่ต่อจากวันที่ได้ถูกปล่อยตัวเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะได้ถูกขัดขวางไว้ด้วยเหตุสุดวิสัย

(๓) ถ้าความผิดนั้นรวมอยู่ในอนุสัญญานี้ และถ้ารัฐบาลที่ตนถูกส่งตัวให้ไป ได้รับความยินยอมก่อนแล้วจากรัฐบาล

ที่ได้ตกลงส่งตัวข้ามแดนไป รัฐบาลที่กล่าวหลังนี้ ถ้าเห็นเป็นการสมควร จะเรียกร้องให้นำแสดงเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใดดังได้ระบุไว้ในข้อ ๑ แห่งอนุสัญญานี้ก็ได้ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนต่อไปยังประเทศที่สามนั้น ต้องเป็นไปตามข้อบังคับอันเดียวกันนี้

ข้อ ๖

การขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น จะต้องขอทางทูตเสมอไป หรือถ้าไม่มีเจ้าพนักงานทูตอยู่ในประเทศที่ได้รับคำขอ ก็ให้ขอโดยตรงทางหัวหน้าเจ้าพนักงานกงสุลที่ประจำอยู่ในประเทศนั้น

ข้อ ๗

การขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น จะต้องมียุทธสาธิตดังต่อไปนี้ ประกอบคำขอและในกรณีที่มีพิพาท ก็ให้มีคำแปลเป็นภาษาฝรั่งเศส หรืออังกฤษ กำกับไปด้วย

(ก) ถ้าหากว่าผู้ที่ถูกขอตัวเป็นผู้ต้องคำพิพากษาแล้ว จะต้องมีส่วนคำพิพากษานั้นได้รับรองว่าถูกต้องแล้ว

(ข) ถ้าหากว่าผู้ที่ถูกขอตัวนั้นเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา จะต้อง มีหมายจับ ของ เจ้าพนักงาน ผู้มีหน้าที่แห่งประเทศที่ขอให้ส่งตัว หรือส่วนหมายจับนั้นได้รับรองว่า

ถูกต้องแล้ว กับบรรดาพระยานหลักฐานอื่น ๆ ซึ่งกฎหมาย
ของประเทศที่ได้รับคำขอ บัญญัติให้มีในเรื่องการส่งผู้ร้าย
ข้ามแดนให้แก่นั้น

เอกสารเหล่านี้ ต้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศที่ร้องขอลงนามรับรองว่าถูกต้องแล้ว และใน
กรณีที่พึงกระทำ ก็ให้เจ้าพนักงานทางทูตหรือทางกงสุลของ
ประเทศนั้น ลงนามรับรองด้วย พร้อมด้วยเอกสารเหล่านี้
จะต้องมี (๑) สำเนาด้วยกฎหมายที่ใช้บังคับสำหรับ
เรื่องนั้น และในกรณีที่ต้องการก็ให้มีคำแปลกฎหมาย
นั้นเป็นภาษาฝรั่งเศส หรืออังกฤษกำกับไปด้วย (๒) คำนิ
รูปพรรณของผู้ที่ถูกขอตัว หรือข้อความอื่นใดที่อาจพิสูจน์
ตัวผู้นั้นได้ ทั้งนี้ เท่าที่จะพึงกระทำได้

ค่าใช้จ่ายในการแปลเอกสารต่างๆ ที่กล่าวในวรรคข้างต้น
เป็นภาษาของฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำขอนั้น ประเทศที่ร้อง
ขอจะต้องเป็นผู้ออก

การจับผู้ที่ถูกขอตัวและวิธีดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
นั้น จะต้องเป็นไปตามกฎหมายของประเทศที่ได้รับคำขอ
เว้นแต่จะได้มีวิธีดำเนินการพิเศษกำหนดไว้โดยชัดแจ้งใน
อนุสัญญา

ข้อ ๘

ในกรณีที่มีการด่วน ก็ให้จับตัวไว้พลางก่อน ในเมื่อได้รับแจ้งความ ส่งทางไปรษณีย์หรือทางโทรเลขว่าได้มีเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใด ดังที่ระบุไว้ในข้อ ๗ นั้นอยู่แล้ว แต่มีเงื่อนไขว่า การแจ้งความเช่นนั้นจะต้องแจ้งไปยังกระทรวงการต่างประเทศของประเทศที่ได้รับคำขอนั้นตามระเบียบ

การจับไว้พลางก่อนนั้น จะต้องเป็นไปตามแบบและข้อบังคับแห่งกฎหมายของประเทศที่ได้รับคำขอ

การจับไว้พลางก่อนนั้น จะคงไว้อีกต่อไปไม่ได้ ถ้าหากว่าภายในกำหนดสิบสองสัปดาห์ นับแต่เวลาที่ได้จับตัวไว้แล้ว ประเทศที่ได้รับคำขอไม่ได้รับเอกสาร ดังที่บัญญัติไว้ใน ข้อ ๗ แห่งอนุสัญญา

ข้อ ๙

ในกรณีที่จะมีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน สิ่งทุกอย่างที่เนื่องมาจากการกระทำผิดอาญาหรืออาชญากรรมเป็นพะยานหลักฐานได้ ซึ่งพบอยู่ในความครอบครองของผู้ที่ถูกขอตัวในขณะที่ทำการจับ หรือซึ่งค้นพบในภายหลังนั้น จะต้องยึดไว้และส่งมอบให้แก่ประเทศที่ทำคำขอ ถ้าหากว่า เจ้าหน้าที่แห่งประเทศที่ได้รับคำขอมิคำสั่งให้กระทำเช่นนั้น

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๒๖

สิ่งเหล่านี้ อาจส่งมอบให้กันได้ แม้ถึงว่าการส่ง
ตัวผู้ร้ายข้ามแดนจะเป็นอันทำไม่ได้ เนื่องจากผู้ที่ถูกขอตัว
ได้หลบหนีไป หรือได้หายไปเสีย

อย่างไรก็ดี บรรดาสิทธิซึ่งบุคคลภายนอกได้มาแล้ว
เนื่องในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น จะต้องเป็นอันสลายไป และ
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องคืนให้ ในกรณีที่พึงกระทำโดยไม่คิด
ค่าใช้จ่ายอย่างใด ในเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

ข้อ ๑๐

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในกรณีนี้ เลี้ยงดูและขนส่ง ผู้ที่
ตกลงให้ส่งตัวข้ามแดนไปก่อนค่าฝากและค่าขนส่งสิ่งต่าง ๆ
ที่จะต้องคืน หรือ ส่งมอบให้ แก่กันตาม ความใน ข้อก่อนนั้น
ประเทศทั้งสองจะต้องเป็นผู้ออกในส่วนที่ได้ใช้จ่ายไปภายใน
อาณาเขตของตน

ค่าขนส่งหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งได้ใช้จ่ายไปในอาณา
เขตของประเทศที่อยู่ระหว่างทางนั้น ประเทศที่ทำคำขอ
จะต้องเป็นผู้ออก

ในกรณีที่เห็นว่าส่งตัวโดยทางทะเลดีกว่านั้น จะต้อง
คุมตัวผู้ที่ส่งข้ามแดนไปยังเมืองท่าของประเทศที่ได้รับคำ
ขอตามที่รัฐบาลที่ทำคำขอจะได้ระบุมานี้ แล้วให้ลงเรือไป

โดยที่รัฐบาลนั้นเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ถ้าหากว่าภายในสองเดือนนับแต่วันที่ได้ออกส่งตัวให้แก่ประเทศที่ทำคำขอนั้น ยังไม่ได้ส่งตัวไปสู่ประเทศที่ทำคำขอแล้วจะต้องปล่อยตัวนักโทษให้เป็นอิสระไป

ข้อ ๑๑

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยเป็นการผ่านอาณาเขตต์ของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้แต่ละฝ่ายนั้น ถ้าผู้ร้ายไม่ใช่คนชาติของประเทศที่ผ่านไป ก็ให้ตกลงส่งตัวข้ามแดนโดยเพียงแต่แสดงเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๗ จะเป็นต้นกะบับหรือสำเนาอื่นได้รับรองว่าถูกต้องแล้วก็ได้ แต่มีเงื่อนไขว่าการกระทำผิดที่ขอตัวข้ามแดนนั้นต้องรวมอยู่ในอนุสัญญานี้ และมีได้เข้าอยู่ในบทบังคับแห่งข้อ ๓ และข้อ ๕

ค่าใช้จ่ายในการผ่านอาณาเขตต์นั้น ประเทศที่ทำคำขอจะต้องเป็นผู้ออก

ข้อ ๑๒

ในการฟ้องคดีอาญาที่มีใช้คดีการ เมือง ถ้าเห็นว่าจำเป็นจะต้องสืบพยานบุคคล ซึ่งอยู่นประเทศใดประเทศหนึ่งในประเทศทั้งสองนี้ หรือจำเป็นจะต้องให้ทำการไต่สวนอย่างอื่นใดแล้ว ก็ให้ทำคำขอมอบ กระบวนพิจารณาไป

ซึ่งในกรณีที่พึงมีก็ให้มีคำแปลภาษาฝรั่งเศสหรือ อังกฤษกำกับไปด้วย ส่งไปโดยทางทูต หรือทางหัวหน้าเจ้าพนักงานกงสุล และเว้นไว้แต่รัฐบาลที่ได้รับคำขอจะประจักษ์แจ้งว่าเป็นอันพ้นวิสัยที่จะปฏิบัติตามคำขอได้แล้ว ก็ให้ผู้นั้นทำตามคำขอ โดยถือตาม กระทำตามบทกฎหมายของประเทศที่จะต้องสืบ พะยาน หรือทำการ ได้สวนตั้งวันนั้น

อย่างไรก็ดี คำขอมอบกระบวนพิจารณา เพื่อจะให้คนบ้านหรือยัดซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำผิด หรือพะยานหลักฐานนั้น จะปฏิบัติตามได้ก็เฉพาะสำหรับการกระทำผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่ได้แจ้งไว้ในข้อ ๒ และโดยมีข้อสงวนดังที่ได้ระบุไว้ในวรรคสุดท้ายของข้อ ๕ ข้างต้น

คำใช้ จำบ เนื่องใน การ ปฏิบัติ ตาม คำขอ มอบ กระบวนพิจารณาในคดีอาญานั้น ประเทศที่ทำคำขอเป็นผู้ออก

ข้อ ๑๓

ในคดีอาญาที่มีใจคดีการเมืองนั้น ถ้ารัฐบาลของประเทศใดประเทศหนึ่งในประเทศ ทั้งสองนี้ เห็นว่า จำเป็นจะต้องแจ้งกระบวนพิจารณาหรือคำพิพากษาอย่างหนึ่งอย่างใดไปยังบุคคลใด ๆ ซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาเขตของประเทศอีกฝ่ายหนึ่งแล้ว เอกสารนั้น ๆ จะต้องส่งทางทูตหรือทางหัว

หน้าเจ้าพนักงานกงสุลและในกรณีที่มี ก็ให้มีคำแปล
ภาษาฝรั่งเศสหรืออังกฤษกำกับไปด้วย และเจ้าพนักงานผู้
มีหน้าที่จะต้องส่งไปถึงตัวผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามคำร้องขอของ
พนักงานอัยการแห่งท้องที่ผู้นั้นอาศัยอยู่ ส่วนต้นฉบับ
เอกสารที่รับรองว่าได้แจ้งความแล่นั้น จะต้องส่งคืนโดย
ทางเดียวกันไปยังรัฐบาลที่ทำคำขอ ทั้งนี้โดยจะต้องได้รับค่า
ใช้จ่ายคืน

ข้อ ๑๑

ในกรณีข้อ ๑๐ นั้นใช้หลักการเบื้องต้น ซึ่งได้ได้สวนมูลฟ้อง
ณประเทศใดประเทศหนึ่งในประเทศทั้งสองนี้ ถ้าเห็นจำเ็น
หรือสมควรที่จะได้ยื่นพยานหลักฐานหรือเอกสารใด ๆ ซึ่ง
อยู่ในมือเจ้าหน้าที่ของประเทศอีกฝ่ายหนึ่งมาแล้ว ก็ให้
ทำคำขอส่งไปทางทูตหรือทางหัวหน้าเจ้าพนักงานกงสุล และ
อีกฝ่ายหนึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำขอนั้น เว้นแต่จะมีเหตุ
พิเศษเป็นข้อขัดข้อง กับมีข้อผูกพันไว้ว่าจะต้องส่งพยาน
หลักฐานและเอกสารเหล่านั้นกลับคืนไปด้วย

รัฐบาลที่ทำคำขอจะต้องคืนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เนื่องในการ
ส่งพยานหลักฐานและเอกสารเช่นว่านั้น ให้แก่รัฐบาลที่
ได้รับคำขอ

ข้อ ๑๕

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นอันให้ใช้ตั้งแต่วันนับแต่เมื่อได้
ประกาศตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศทั้ง
สองเป็นต้นไป

ประเทศที่เป็นภาคีแต่ละฝ่ายอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้
ทุกเมื่อ โดยแจ้งความเจตนาให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้า
มีกำหนด ๖ เดือน

อนุสัญญานี้จะต้องได้รับสัตยาบัน และสัตยาบันนั้น
จะต้องแลกเปลี่ยนกันโดยเร็วที่สุดที่จะพึงทำได้

เพื่อเป็นหลักฐานในการนี้ ผู้นามข้างท้ายนี้ได้ทำอนุ-
สัญญาระหว่างกัน และได้ประทับตราลงไว้เป็นสำคัญ

ทำกันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาฝรั่งเศสและกรุงไทย ฯ
เมื่อวันที่ ๑๕ แห่งเดือนที่ ๑๐ พุทธศักราช สองพันสี่ร้อยเจ็ด
สิบเก้า ตรงกับวันที่ ๑๕ เดือนมกราคม คริสตศักราช พัน
เก้าร้อยสามสิบเจ็ด.

(ลงนามและประทับตรา) หลวงประดิษฐมนูธรรม

(ลงนามและประทับตรา) ม. โปแดง.